

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਕਪੂਰ ਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ।

ਮੈ. ਬਨਵਾਰੀ ਲਾਲ-ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ਼ ਟਰੇਡ ਮਾਰਕਸ, ਬੰਬੇ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ

1952 ਦਾ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 683

ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕਸ ਐਕਟ (ਆਈਐਮਓ ਦਾ V)- ਸੈਕਸ਼ਨ 46 -ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ- ਦਾ ਅਰਥ- ਧਾਰਾ 6-"ਭੂਗੋਲਿਕ ਨਾਮ"- ਦਾ ਅਰਥ- ਕੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਬਦ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ- "ਵਿਸ਼ੇਸ਼" ਅਤੇ "ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲਿਤ"-ਧਾਰਾ 46 ਦਾ ਅਰਥ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਵਿਵੇਕ-ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ-ਸਿਧਾਂਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ।

ਏ.ਸੀ. ਅਤੇ ਸਨਜ਼ ਆਪਣੀਆਂ ਤੂੜੀ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ "ਲੈਂਡਰਾ" ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮਾਲਕ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਤੂੜੀ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਚਿੰਨ੍ਹ "ਨਾਨਰਾ" ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਏ.ਸੀ. ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕਸ ਐਕਟ, 1940 ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ਼ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਏ.ਸੀ. ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਰਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਚੱਲੇ ਸਨ:-

- (1) ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 1940 ਦੇ ਭਾਰਤੀ ਵਪਾਰਕ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ?
- (2) ਕੀ "ਲੈਂਡਰਾ" ਇੱਕ ਭੂਗੋਲਿਕ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ?
- (3) ਕੀ ਵਪਾਰਕ ਚਿੰਨ੍ਹ "ਲੈਂਡਰਾ" ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਸਮਾਨ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਹੈ?

ਮੰਨਿਆ (1) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕਸ ਐਕਟ 1940 ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ "ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ" ਹੈ।, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਸਮਾਨ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ "ਨਾਨਰਾ" ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

(2) ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਭੂਗੋਲਿਕ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਭੂਗੋਲਿਕ ਨਾਮ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਪੈਰਾ (ਡੀ) ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ (ਈ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) "ਭੂਗੋਲਿਕ ਨਾਮ" ਸ਼ਬਦ "ਕਿਸੇ ਸਥਾਨ ਦੇ ਨਾਮ" ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਭੂਗੋਲਿਕ ਨਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(4) ਇਹ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਵਿਲੱਖਣ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨਾ - ਖਾਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਗੁਣਵੱਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ p.miciJar ਨਿਰਮਾਤਾ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਭਾਵਿਕ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟੈਸਟ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੂਜੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਾਫ਼ੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਜਾਂ ਉਲਝਣ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(5) ਇਹ "ਭੇਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲਿਤ" ਅਜਨਬੀਆਂ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋ ਦੁਰਲੱਭ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਬਹੁਤ ਆਮ ਹਨ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਪਹਿਲਾ ਵਿਲੱਖਣ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਲੱਖਣ ਹੋਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਆਮ।

(6) ਕਿ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕਸ ਐਕਟ, 1940 ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹਲਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਗਲਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਪਾਵੇਲ ਦਾ ਕੇਸ (1); ਦੁਬਾਰਾ ਅਪੇਲਿਨਾਰਿਸ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਹੋਲਟ ਦੇ ਟੀ. ਐੱਮ. (3); ਮੈਗਨੇਲੀਆ ਕੇਸ (4); ਲਿਓਨਾਰਡ ਅਤੇ ਐਲਿਸ ਦਾ ਕੇਸ-(5); ਵੁੱਡ ਬਨਾਮ ਲੈਂਬਰਟ ਅਤੇ ਬਟਲਰ (6); ਪੇਰੀ-ਡੇਵਿਸ ਬਨਾਮ ਹਾਰਬਰਡ (7); ਮੋਂਟਰੋਮਰੀ ਬਨਾਮ ਥਾਮਸਨ (8); ਓਸਵੇਗੋ ਕੇਸ- ਨੈਸ਼ਨਲ ਸਟਾਰਚ ਕੰਪਨੀ (9); ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਫਿਗ ਸੀਰਪ ਕੰਪਨੀ ਕੇਸ (10); re R. ਜੇ. ਲੀਅ ਵਿੱਚ (11); ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ਼ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕਸ ਬਨਾਮ

ਡਬਲਯੂ. ਐਂਡ ਜੀ. ਡੂ ਕ੍ਰਾਸ (12): ਸੋਸਾਇਟੀ ਡੇਸ ਯੂਸੀਨੇਸ ਚਿਮਿਕਸ ਰੇਨ-ਪੋਨਲੈਕ ਦੀ ਰੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ(13); ਗਲਾਸਟਨਬਰੀ ਦਾ ਕੇਸ (14); 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ'. ਇੰਡੀਆ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਵਰਕਸ, ਲਿਮਿਟੇਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ,(15), ਸੂਚੀਬੱਧ ਅਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨ 1940 ਦੇ ਇੰਡੀਅਨ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ, 1940 ਦੇ ਇੰਡੀਅਨ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਚੱਫਲ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ੀਨ ਲਈ 'ਲੈਂਡਰਾ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 18 ਸਤੰਬਰ 1946 ਦੀ ਐਂਟਰੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਰਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

। ਸੰਪਾਦਕ ਦਾ ਨੋਟ-ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਫਾਲਸ਼ੋ ਜੇ. ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 6 ਅਪ੍ਰੈਲ 1954 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ]

ਪੀ.ਸੀ. ਪੰਡਿਤ ਅਤੇ ਡੀ.ਐਨ. ਅਵਾਸਥੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਕੇ.ਐਲ. ਗੋਸਾਈਂ ਅਤੇ ਕੇ.ਐਸ. ਥਾਪਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ। ਇਹ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਮੇਸਰਸ ਬਨਵਾਰੀ ਲਾਲ-ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਦੁਆਰਾ 194 ਦੇ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰ ਦੀ ਸੇਧ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ।

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2. ਤੂੜੀ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ 1918 ਤੋਂ "ਲੈਂਡਰਾ" ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਲ 1935 ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਰ. 1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇ ਕਿ ਅਕਤੂਬਰ 1953 ਦੇ 25 ਵੇਂ ਦਿਨ ਹੈ, ਪ੍ਰਬੋਧ ਕੁਮਾਰ ਦਾਸ ਗੁਪਤਾ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ, ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਆਫ਼ ਲੈਂਡਰਾ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। "ਲੈਂਡਰਾ ਸ਼ਾਈ" ਦੇ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ, ਜੋ ਕਿ ਨੰਬਰ (5) 'ਤੇ ਹੈ। ਉਥੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਤੂੜੀ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਸ਼ੀਨਰੀ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸਨ, ਜੋ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ, ਬਕਸਿਆਂ, ਟਿਨਾ ਆਦਿ 'ਤੇ 1 ਸਤੰਬਰ 1935 ਤੋਂ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ R. 1, ਕਲਕੱਤਾ ਰਜਿਸਟਰੀ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਲਈ ਗਈ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਹੈ।

18 ਸਤੰਬਰ 1946 ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਲਾਂਡਰਾ ਦੇ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਅਤੇ ਸੰਨਜ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਦਰਖਾਸਤ ਵਪਾਰਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ "ਲਾਂਦਰਾ" ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੰਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ। ਵਿਰੋਧੀ

ਧਿਰ ਦੀਨਾ ਨਾਥ- ਬਾਲਮੁਕੰਦ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਬਾਲਮੁਕੰਦ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਪਿਛਲੇ ਚੌਥੀ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਚੱਫ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ "ਲੈਂਡਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਅਤੇ ਵੇਚੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਬਣ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਤੂੜੀ ਕੱਟਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਅਤੇ ਸੰਕੇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। , ਕਿ ਨਿਸ਼ਾਨ "ਲੈਂਡਰਾ" ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਲਈ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੀਨਾ ਨਾਥ-ਬਾਲਮੁਕੰਦ ਨੇ 23 ਦਸੰਬਰ 1948 ਨੂੰ, "ਲਾਂਡਰਾ ਸਪੈਸ਼ਲ" ਚਿੰਨ੍ਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਇਹ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਾਇਲਪੁਰ ਵਿਖੇ 1 ਜਨਵਰੀ 1927 ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। 22 ਅਪ੍ਰੈਲ 1950 ਨੂੰ ਸ਼ਿਵ ਦਿਆਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਲਮੁਕੰਦ ਨੇ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸ਼ਿਵ ਦਿਆਲ ਲਈ ਮਿਸਟਰ ਪਾਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਗਾਹਕ, ਸ਼ਿਵ ਦਿਆਲ, 1918 ਤੋਂ ਇਸ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਸ਼ਿਵ ਦਿਆਲ ਨੇ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਫਰਮ ਨੇ 1918 ਤੋਂ ਇਸ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੀਨਾ ਨਾਥ-ਬਾਲਮੁਕੰਦ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਯੰਤਰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜਾਂ ਉਹ "ਲੈਂਡਰਾ" ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੇਠ ਚੱਫ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਯਾਨੀ ਬਾਲਮੁਕੰਦ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵ ਦਿਆਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਾਲਮੁਕੰਦ ਨੇ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਜੋਂ "ਲਾਂਦਰਾ" ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਵਿਰੋਧ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਬਾਲਮੁਕੰਦ ਨੇ ਵੀ "ਲਾਂਡਰਾ ਸਪੈਸ਼ਲ" ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ। 10 ਜੁਲਾਈ 1951 ਨੂੰ, ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਨੂੰ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ "ਲੈਂਡਰਾ" ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇੱਥੇ ਦੱਸ ਦੇਈਏ ਕਿ 9 ਫਰਵਰੀ 1949 ਨੂੰ, ਡੀਟਰੋਇਟ, ਯੂ.ਐਸ.ਏ. ਦੀ ਇੱਕ ਫਰਮ ਐਫ.ਐਲ. ਜੈਕਬਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਾਸ਼ਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ "LANDRALL" ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸ਼ਿਵ ਦਿਆਲ ਦੁਆਰਾ 20 ਮਾਰਚ 1951 ਨੂੰ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਦਰਖਾਸਤ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਦਰਖਾਸਤ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 46 ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕਸ ਐਕਟ, 1940 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਬਨਵਾਰੀ ਲਾਲ - ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਅਧੀਨ ਅਤੇ "ਨਾਨਰਾ" ਦਾ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਵਾਲੀ ਤੂੜੀ- ਕੱਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਰਹੇ ਹਨ -----ਅਤੇ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵਪਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼, ਨੇ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ "ਲਾਂਡਰਾ" ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਖਰਾਬ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਲੈਂਡਰਾ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਹਨ, ਕਿ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਟਰੇਡ ਮਾਰਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਨੂੰ

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਲੈਂਡਰਾ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। " ਅਤੇ "ਲੈਂਡਰਾ" ਨਹੀਂ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ "ਨਾਨਰਾ" ਨਾਮ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜੁਲੰਦੂਰ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਲਿਆਂਦੀ ਸੀ।

ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ, ਵਪਾਰਕ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ 6 ਮਾਰਚ 1953 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਾਨ "ਨਾਨਰਾ" ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ 27 ਮਈ ਨੂੰ 1952 ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਕਿ "ਲੈਂਡਰਾ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੰਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਕਿ ਪਿੰਡ ਲਾਂਡਰਾ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀ ਸੰਦਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਿਰਮਾਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਲਾਂਦਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਪਿੰਡ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਨਾਮ "ਲਾਂਡਰਾ" ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਲਾਂਦਰਾ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ, ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀਕਰਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(1)(ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੂਗੋਲਿਕ ਨਾਮ ਦੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ "ਲਾਂਦਰਾ", ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੂਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਸੀ ਕਿ "ਲੈਂਡਰਾ" ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਸ਼ਿਵ ਦਿਆਲ ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ 13 ਮਈ 1949 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ "ਲੈਂਡਰਾ" ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਨ।

ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ਼ਿਵ ਦਿਆਲ 18 ਮਾਰਚ 1953 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਨਵਾਰੀ ਲਾਲ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰ ਕਲਪਿਤ ਜੁਗਤ ਵਰਤ ਕੇ ਬਨਵਾਰੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਵਿਰੁੱਧ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਂਦਿਆਂ ਟਰਾਂਸਫਰ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ, ਕਿ ਟਰੇਡ ਮਾਰਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਅਧੀਨ ਦਰਖਾਸਤ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝੂਠੇ ਵੇਰਵੇ ਦੇ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿ ਮਾਰਕ "ਲਾਂਡਰਾ" ਨੇ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ "ਬਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ", ਅਤੇ ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇਸ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਹੱਦ ਦੱਸੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਟਰੇਡ ਮਾਰਕ "ਲਾਂਡਰਾ" ਹਾਡਾ 1918 ਤੋਂ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ 1935 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਲਾਂਦਰਾ ਇੱਕ ਸੌ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪਿੰਡ ਸੀ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਨਾਲ 1000 ਖਮ ਵਿੱਘਾ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕੁੱਲ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਸੀ।, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ 1949 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਾਕਖਾਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਜੋਂ ਇਸਦੀ "ਕੋਈ ਮਹੱਤਤਾ" ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਭੂਗੋਲਿਕ ਨਾਮ ਵਜੋਂ ਇਸਦਾ ਕੋਈ

ਮਹੱਤਵ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ “ਲਾਂਦਰਾ” ਨੇ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਦੇ ਮਾਲ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1949 ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ 20.000 ਰੁਪਏ ਇਕੱਲੇ ਇਸਤਿਹਾਰ ‘ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਸਨ।

ਬਨਵਾਰੀ ਲਾਲ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਨਕਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ “ਲੈਂਡਰਾ” ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ 1918 ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 1935 ਤੋਂ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਨਾਮ “ਲੈਂਡਰਾ” ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪਦਾਰਥ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਿੰਨ ਮੁੱਦਿਆਂ ‘ਤੇ ਕੇਸ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਈਆਂ:

- (1) ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇੰਡੀਅਨ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕਸ ਐਕਟ 1940 ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ?
- (2) ਕੀ “ਲੈਂਡਰਾ” ਇੱਕ ਭੂਗੋਲਿਕ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ?
- (3) ਕੀ ਵਪਾਰਕ ਚਿੰਨ੍ਹ “ਲੈਂਡਰਾ” ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਸਮਾਨ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਹੈ?

ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ‘ਤੇ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦੇ ਸਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ NQ . 2, ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਅਤੇ ਸੰਨਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਫਰਮ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਸ਼ਿਵ ਦਿਆਲ ਨੇ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜੋ 10 ਅਗਸਤ-1953 ਨੂੰ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਪੈਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਪੋਸਟ-ਕਾਰਡ ਅਸਲ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਨੁਵਾਦ ਸਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਹਲਫਨਾਮੇ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ 25 ਨਵੰਬਰ 1953 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਬਹਿਸ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਬੂਤ ਦੇ ਇਸ ਢੰਗ ‘ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 1 ਅਤੇ 2 ਵਿੱਚ ਬਿਆਨਕਰਤਾ ਨੇ ਹਰੇਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉਸ ਦੀ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ।

ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ “ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ” ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇੱਕੋ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਾਰਕ ਨਾਨਰਾ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਅੱਗੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਾਨ “ਨਾਨਰਾ” ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ‘ਤੇ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ

ਸੰਨਜ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਤਰਫੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੀਸਰਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਜੁਲੰਦੂਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ "ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਖੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ। ਪਾਵੇਲ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ, ਲਾਰਡ ਹਰਸ਼ੇਲ, ਐਲ.ਸੀ., ਨੇ ਕਿਹਾ;

"ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ, ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਉਸੇ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਟ੍ਰੇਡ-ਮਾਰਕ ਜੇਕਰ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਰਜਿਸਟਰ 'ਤੇ ਐਂਟਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਦਿੱਖ ਲਈ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਣਨ ਲਈ ਲੇਕਸ ਸਟੈਂਡ ਹੈ।"

ਅਤੇ ਉਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਵਾਟਸਨ ਨੇ ਦੇਖਿਆ:

"ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਪਾਰੀ, ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, 'ਦੁੱਖ' ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਟ੍ਰੇਡ-ਮਾਰਕ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਸੰਜਮ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕੀ ਹੋਣਗੇ। ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਵੀ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਪਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਨੁਸਾਰੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੌਰਾਨ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਵੇ"।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਨ ਰੀ ਅਪੇਲਿਨਾਰਿਸ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ (2) 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਵੈਂਕਟੇਸ਼ਵਰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ P.626 'ਤੇ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ "ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ" ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ 1953 ਦੇ ਸਪਲੀਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਇਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ ਕਿ ਇਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਇਹ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ "ਦੁਖੀ-ਵਿਅਕਤੀ" ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਮੈਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਲਿਆਉ ਯੋਗ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ।

ਦੂਜਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਲੈਂਡਰਾ ਇੱਕ ਭੂਗੋਲਿਕ ਨਾਮ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ। ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪਿੰਡ ਹੈ ਜੋ ਰੇਲ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੜਕ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। 1949 ਤੱਕ ਇਸ ਵਿੱਚ ਡਾਕਖਾਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਲੰਦੂਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ 'ਤੇ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹੈ, ਪਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਮਾਮੂਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ।

ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਜੋ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਹੈ, ਤੀਜਾ ਹੈ, ਕੀ ਫਿਰ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ "ਲਾਂਡਰਾ" ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਸਮਾਨ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਿਰਹਾ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਹਲਫਨਾਮੇ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜੁਬਾਨੀ ਗਵਾਹੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਫਰਮ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸ਼ਿਵ ਦਿਆਲ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 1918 ਤੋਂ ਇਸ ਮੈਕਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਲਾਂਡਰਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਫੈਕਟਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। "ਲਾਂਡਰਾ" ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਮਿਤ ਸਮਾਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਾਲ "ਲੈਂਡਰਾ" ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਗੂੜ੍ਹਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਰਕੀਟ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੂਰੇ ਪੰਜਾਬ, ਪੈਪਸੂ, ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਡੀਲਰ ਹਨ। ਬਿਹਾਰ, ਮੱਧ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ "ਲੈਂਡਰਾ" ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਨਾਲ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਇਸ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਅਨੇਕਰ 'ਏ' ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਨੱਥੀ ਕੀਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਿਆਨਕਰਤਾ ਦੇ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਪਿਆ। ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 12 ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਹੱਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ, ਬੀ ਡੀ ਬਾਂਸਲ, ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਵੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਈ ਚਿੱਠੀਆਂ, ਬਿੱਲਾਂ ਅਤੇ ਬਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਿਕ ਕਾਪੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਕਦੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਿਰਾਹ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜਿਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਜੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ 1918 ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਤੂੜੀ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ "ਸੋਹਨ ਬਟਾਲਾ ਸ਼ਾਹੀ" ਵਰਗੇ ਹੋਰ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਹੇਠ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ "ਲਾਂਦਰਾ ਸ਼ਾਹੀ"। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਤੂੜੀ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ 'ਤੇ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਰਤਿਆ ਸੀ ਉਹ ਸੀ "ਲੈਂਡਰਾ ਟੋਕਾ" ਅਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ "ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ "ਲੈਂਡਰਾ" ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਚੱਫ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ੀਨ ਕਦੋਂ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਗਵਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "1918 ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ Tn"। ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਉਦੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਰੱਖੇ ਗਏ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਗਏ

“ਪ੍ਰ: ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ 1935 ਵਿੱਚ ਤੂੜੀ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ?”

A. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਨਿਸ਼ਾਨ 'ਲੈਂਡਰਾ ਟੋਕਾ' ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ।

ਪ੍ਰ. 1918 ਤੋਂ 1935 ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਮਿਤ ਤੂੜੀ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ੀਨ 'ਲੈਂਡਰਾ' ਹੀ ਸੀ ?

A. ਹਾਂ।

ਪ੍ਰ. ਕੀ ਇਹ 'ਲੈਂਡਰਾ ਟੇਕਾ' ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਕਾਮਯਾਬ ਸੀ?

A. ਹਾਂ।

ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਲਾਇਲਪੁਰ ਦੇ ਦੀਨਾ ਨਾਥ-ਬਾਲਮੁਕੰਦ ਦੁਆਰਾ "ਲੈਂਡਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ "ਲੈਂਡਰਾ" ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਸ਼ਾਹੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੁਝਾਅ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦੀਨਾ ਨਾਥ-ਬਾਲਮੁਕੰਦ ਨੇ 1927 ਵਿੱਚ "ਲੈਂਡਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼" ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ, ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ "ਲੈਂਡਰਾ" ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਬਦ "ਸ਼ਾਹੀ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ _____ ਕਿ "ਲੈਂਡਰਾ" ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ "ਲੈਂਡਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼" ਤੋਂ 'ਤੇ "ਸ਼ਾਹੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੀਨਾ ਨਾਥ-ਬਾਲਮੁਕੰਦ ਦੇ ਮਾਲ ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਸੀ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਲਾਇਲਪੁਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਤੂੜੀ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਗਵਾਹ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਪੇਅਰ ਪਾਰਟਸ 'ਤੇ ਉਹ ਨੇ "ਮੇਡ ਇਨ ਲੈਂਡਰਾ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਮੁੜ-ਪੜਤਾਲ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਦੀਨਾ ਨਾਥ-ਬਾਲਮੁਕੰਦ 1927 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

ਮੈਂ ਹੁਣ ਹੋਰ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਉਹ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 6 ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਰੰਜਨ ਦਾਸ, ਐਮ.ਐਲ.ਏ.' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਲੈਂਡਰਾ ਟੇਕਾ" ਚਿੰਨ੍ਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸਨੇ ਮਾਰਕੀਟ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ "ਲੈਂਡਰਾ" ਸ਼ਬਦ ਨੇ ਇੱਕ ਸੈਕੰਡਰੀ ਮਹੱਤਵ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਪਿੰਡ ਲਾਂਡਰਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਕੁਝ ਦੇ ਮਾਲ ਨਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਲਾਂਡਰਾ ਨਾਂ ਦਾ ਪਿੰਡ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਕਿਸ਼ਨ ਚੰਦ ਨੇ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮੈਸਰਜ਼ ਧੀਮਾਨ ਆਇਰਨ ਐਂਡ ਸਟੀਲ ਕੰਪਨੀ ਫਿਲੋਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ ਅਤੇ ਤੂੜੀ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਅਤੇ ਬਲੇਡ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਤੀਜਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਰਾਮ ਸਰਨ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਫਿਲੋਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਤਾ ਵੀ ਹੈ। ਅਗਲਾ ਅਮਰ ਨਾਥ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਸਰਜ਼ ਅਮਰ ਨਾਥ ਕਲਸੀ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਆਫ਼ ਬੰਗਾ, ਤਹਿਸੀਲ ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਪੰਜਵਾਂ ਹੁਸਨ ਲਾਲ ਤਹਿਸੀਲ ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਚੱਕ ਬਿਲਗਾਨ ਦੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਮੱਲ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਉਹ ਕਰੀਬ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਅਗਲਾ ਗਵਾਹ ਸੰਕਰ ਦਾਸ, ਮੈਸਜ਼ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਚੱਕ ਬਿਲਗਾਨ, ਤਹਿਸੀਲ ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ, ਨਰੰਜਨ ਦਾਸ, ਐਮ.ਐਲ.ਏ. ਦੇ ਨਾਲ ਦੀਆਂ ਸੀ।

ਡਿਪੋਨੈਂਟ ਨੰਬਰ 7 ਮੇਰਠ ਦਾ ਧਨੀ ਰਾਮ ਹੈ ਜੋ ਮੈਸਰਸ ਗੁਪਤਾ ਆਇਰਨ ਫਾਊਂਡਰੀ, ਚੈਫ ਕਟਰ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਰਜ਼, ਮੇਰਠ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਸਰਸ ਜੀਵਾ ਨੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਖੈਰ ਨਗਰ, ਮੇਰਠ ਦਾ ਮੈਨੇਜਰ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਫਰਮ 1940 ਤੋਂ 1947 ਤੱਕ ਹਰ ਸਾਲ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ “ਲੈਂਡਰਾ” ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਖਰੀਦਦੀ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, “ਲੈਂਡਰਾ” ਮਾਰਕ ਨੇ ਮਾਰਕੀਟ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਲਾਂਦਰਾ ਵਿਖੇ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪਿੰਡ ਸੀ ਜੋ ਰੇਲ ਜਾਂ ਪੱਕੀ ਸੜਕ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। “ਲਾਂਡਰਾ” ਨੇ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਦੇ ਮਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਸੈਕੰਡਰੀ ਮਹੱਤਤਾ ਅਤੇ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਈ ਸੀ। ਅਗਲਾ ਗਵਾਹ ਮੇਰਠ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਦਾ ਅਮਨ ਸਿੰਘ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ 1938 ਤੋਂ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਦੀਆਂ “ਲਾਂਡਰਾ” ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਾਲੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀ ਚਾਰਾ ਕੱਟਣ ਲਈ “ਲਾਂਡਰਾ” ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਮਸ਼ੀਨ ‘ਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੈਸਾ ਖਰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ। ਗਵਾਹ ਨੰਬਰ 9 ਛੋਟੇ ਰਾਮ, ਜੋ ਮੇਰਠ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਹੋਰਨਾ ਪਿੰਡ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ “ਲਾਂਦਰਾ” ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਚੱਫ-ਕਟਰ ਸਭ ਤੋਂ ਟਿਕਾਊ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਸਹਿ-ਪਿੰਡ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਤੂੜੀ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਗਵਾਹ ਨੰਬਰ 10 ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਗੁੜਗਾਉਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ 1949 ਵਿੱਚ ਇੱਕ “ਲੈਂਡਰਾ” ਮਸ਼ੀਨ ਖਰੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਗਵਾਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਹਾਇਤਾ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਿਰਮਾਤਾ ਅਤੇ ਮਾਲ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਖਿਲਾੜੀ ਰਾਮ, ਬਿਆਨ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 11 ਵੀ ਮੇਰਠ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਉਸਨੇ 15 ਜਾਂ 16 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ “ਲੈਂਡਰਾ” ਤੂੜੀ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ੀਨ ਖਰੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਮਸ਼ੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰਠ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ। R.W. 15 ਦੇ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਲਾਂਡਰਾ” ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਆ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਨੇ “ਲਾਂਡਰਾ” ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਮਸ਼ੀਨ ਖਰੀਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਕਿ “ਲੈਂਡਰਾ” ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪਿੰਡ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਤਾ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਲੈਂਡਰਾ” ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਦੀ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਲਕਸ਼ਮੀ ਚੰਦ, ਗਵਾਹ ਨੰ. 17, ਨੂੰ ਆਰ.ਡਬਲਯੂ. 10 ਵਜੋਂ ਜਿਰ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਹ 1938 ਤੋਂ ਚੱਫ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦਾ ਡੀਲਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈਂਡਰਾ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਖਰੀਦ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕੈਸ਼ ਬੁੱਕ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਮਿਤੀ 20 ਅਕਤੂਬਰ 1938, ਅਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਦੇ “ਲੈਂਡਰਾ” ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਚਾਫ-ਕਟਰ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਨ। ਉਸ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਇੰਦਰਾਜ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

“ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਦੇ ਲੈਂਡਰਾ ਟੇਕਸ ਲਈ ਵੀ.ਪੀ. ਲਈ 190-14-0 ਰੁਪਏ ਨਕਦ, 24-12-0 ਰੁਪਏ ਰੇਲਵੇ ਮਾਲ, ਅਤੇ 2-4-0 ਰੁਪਏ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਖਰਚੇ।” ਇਹ 26 ਅਕਤੂਬਰ 1938 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਹੈ।

ਬਿਆਨਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 18 ਭੱਲਾ ਰਾਮ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਰ.ਡਬਲਯੂ. 17 ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ 1932 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਸ਼ੀਨ ਖਰੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ 15 ਸਤੰਬਰ 1932 ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੈਸ਼ ਮੈਮੋ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ “ਲਾਂਦਰਾ ਸ਼ਾਹੀ” ਦੀ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਦੀ ਰਸੀਦ ਹੈ। “ਮਸ਼ੀਨ. ਧਨਪਤ ਰਾਏ, ਗਵਾਹ ਨੰਬਰ 19, ਹਿਸਾਰਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪਿਛਲੇ 20 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਤੂੜੀ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦਾ ਡੀਲਰ ਹੈ। ਉਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 1932 ਤੋਂ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਦੇ “ਲੈਂਡਰਾ” ਟ੍ਰੈਡ ਮਾਰਕ ਚਾਫ-ਕਟਰ ਵੇਚ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ “ਲੈਂਡਰਾ” ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ‘ਤੇ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ 27 ਦਸੰਬਰ 1949 ਦੀ ਇੱਕ ਕੈਸ਼ ਬੁੱਕ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਆਰ.ਡਬਲਯੂ. 8 ਦੇ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਿਆ ਕਿ 1932 ਤੋਂ 1938 ਤੱਕ ਹੀਆਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਵੇਚੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੇ “ਲੈਂਡਰਾ” ਟੇਕਸ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ “ਲੈਂਡਰਾ ਟੇਕਾ” ਉਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬਸੇਸਰ ਦਾਸ, ਗਵਾਹ ਨੰ. 20. ਪੈਪਸੂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨੌਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ “ਲੈਂਡਰਾ” ਟੇਕੇ ਵੇਚ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ 1950 ਦੇ ਸਾਲ ਦੇ ਆਰ.ਡਬਲਯੂ. 9/ਏ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਬਿੱਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦੀ ਆਰ.ਡਬਲਯੂ. 9 ਵਜੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਲੈਂਡਰਾ” ਮਸ਼ੀਨ ਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ ‘ਤੇ ਉਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਗਾਹਕ ਇਸਨੂੰ ਖਰੀਦਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇਖਦੇ ਹਨ। ਗਵਾਹ ਨੰਬਰ 21 ਰੋਹਤਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਕਿਸ਼ਨ ਲਾਲ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ “ਲਾਂਡਰਾ” ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤੂੜੀ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਆਫ਼ ਲੈਂਡਰਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਲ 1936 ਦੀ ਹਿਸਾ ਅਕਾਊਂਟ ਬੁੱਕ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ “ਲੈਂਡਰਾ” ਮਸ਼ੀਨਾਂ 13-1-0 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕੇ। ਘਨਸ਼ਾਮ ਦਾਸ ਨੰਬਰ 22 ਅਤੇ ਰੇਵਾੜੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਦੇ “ਲਾਂਡਰਾ” ਟੇਕਸ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮੰਗ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਲ 1949, 1950 ਅਤੇ 1951 ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਕੀਮਤ ਵਾਲੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਦੀ ਆਰ.ਡਬਲਯੂ. 14 ਵਜੋਂ ਜਿਰ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੇਰੈਨਾ (ਮੱਧ ਭਾਰਤ) ਦਾ ਬਾਲ ਮੁਕੰਦ ਗਵਾਹ ਨੰਬਰ 23 ਹੈ। ਉਸਨੇ 1949 ਵਿੱਚ ਤੂੜੀ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਖਰੀਦਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ “ਲਾਂਡਰਾ” ਨੇ ਇੱਕ ਸੈਕੰਡਰੀ ਮਹੱਤਵ ਰਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸੀ। ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ “ਲਾਂਦਰਾ” ਪਿੰਡ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਿਆਨ ਕਰਤਾ ਨੰ: 24 ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੈ। ਉਹ 1944 ਤੋਂ “ਲੈਂਡਰਾ” ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ “ਲੈਂਡਰਾ” ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ “ਲੈਂਡਰਾ” ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਸਿੰਘ, ਬਿਆਨ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 25 ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਟਾਵਾ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ 1950 ਵਿੱਚ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਦੀਆਂ “ਲੈਂਡਰਾ” ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਖਰੀਦਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਤੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਮੰਗ ਵਿੱਚ ਹਨ।

ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ, ਗਵਾਹ ਨੰਬਰ 26, ਪਿਛਲੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਹਨਾਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਨਾਲ ਡੀਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ “ਲਾਂਦਰਾ” ਸ਼ਬਦ ਪਿੰਡ ਲਾਂਡਰਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਦੇ ਮਾਲ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ

ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ “ਲਾਂਦਰਾ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਰ.ਡਬਲਯੂ. 12 ਵਜੋਂ ਜਿਰ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੰਬਰ 27 ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਹਾਰਨਪੁਰ ਦਾ ਰਾਜੇ ਰਾਮ ਹੈ। ਉਸਨੇ 1934-35 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ “ਲੈਂਡਰਾ” ਮਸ਼ੀਨ ਖਰੀਦੀ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਲਾਂਦਰਾ” ਸ਼ਬਦ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਦੇ ਮਾਲ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਬਿਆਨਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 28 ਬਿਹਾਰ (ਅਰਾਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ) ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਪਿਛਲੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਨਾਲ ਡੀਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਰਾਮ ਨਾਥ, ਗਵਾਹ ਨੰਬਰ 29, ਕਾਨਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ “ਲੈਂਡਰਾ” ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ। ਨੰਮੀ ਚੰਦ, ਗਵਾਹ ਨੰ: 30 ਆਗਰਾ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ 1949 ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਸਮਾਨ ਦਾ ਵਪਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ “ਲੈਂਡਰਾ” ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮੰਗ ਹੈ। ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਲ ਡਿਪੇਨੈਂਟ ਨੰਬਰ 31, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੇਰਠ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ 1932-33 ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ 1953 ਤੋਂ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਅਤੇ ਅਨੰਤ ਰਾਮ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਦੀਆਂ ਤੂੜੀ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, “ਲਾਂਦਰਾ” ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਾਲ 1936 ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿੱਟੀ ਭਾਦੋਂ ਸ਼ੁਦੀ ਚੌਦਸ 1993 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ,---

“20 ਪਹਿਲਾਂ ਆਈਵੀ ਲੈਂਡਰਾ ਕੇ (“ਲੈਂਡਰਾ” ਦਾ ਪਹਿਲਾ 20 ਆਇਆ)। ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਸਾਈਡ ‘ਤੇ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

“ਮਸ਼ੀਨ ਨਾਗ ਏਕ ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਦੀਵੈ ਫੇਰ ਕੇ ਲਾਂਡਰੇਵਾਲੀ ਲੈ ਗਿਆ ਮਸ਼ੀਨ। (ਮਸ਼ੀਨ ਇਕ-ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਨੇ ਲੈਂਦਰਾ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨ ਲੈ ਲਈ)। ਮਿੱਟੀ ਅਸੂਜ ਸ਼ੁਦੀ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਐਂਟਰੀ ਹੈ। ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਲ ਦੀ ਆਰ.ਡਬਲਯੂ. 20 ਵਜੋਂ ਜਿਰ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ “ਲਾਂਡਰਾ” ਟੈਕਨ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਖੁਦ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪਹਿਲਵਾਨ ਸੀ। ਡਿਪੇਨੈਂਟ ਨੰਬਰ 32 ਰੋਹਤਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਹੈ। ਉਸਨੇ 1949 ਵਿੱਚ “ਲਾਂਡਰਾ” ਬ੍ਰਾਂਡ ਦੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜੋ ਕਿ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ “ਲੈਂਡਰਾ” ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਵਪਾਰਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਆਰ. ਡਬਲਯੂ. 5 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

“ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ** ਦੀਆਂ “ਲੈਂਡਰਾ” ਮਾਰਕ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਹੀ ਖਰੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਮੈਂ 1949 ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ “ਲੈਂਡਰਾ” ਮਾਰਕ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ”।

ਡਿਪੇਨੈਂਟ ਨੰਬਰ 33 ਰੋਹਤਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਕਿਸ਼ਨ ਲਾਲ ਹੈ। ਉਹ ਅਮੀਨ ਬਨਾਮ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਦੀਆਂ “ਲੈਂਡਰਾ” ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਵੇਚਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਡਿਪੇਨੈਂਟ ਨੰਬਰ 35, ਜਾਲੇਨ, ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਘੂ ਨਾਥ ਦਾਸ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ “ਲੈਂਡਰਾ” ਅਤੇ ਤੂੜੀ ਕੱਟਣ ਵਾਲਾ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਡੀਲਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਲੈਂਡਰਾ” ਟੈਕਸ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਸਾਲ 1950 ਤੇ ਅੱਗੇ ਅੰਕੜੇ ਦਿੱਤੇ। ਬਿਆਨਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 34 ਮਿ.ਬੀ.ਡੀ. ਬਾਂਸਲ, ਇੱਕ ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ, ਜਿਸਨੇ ਸਾਲ 1950 ਤੋਂ ਸਾਲ 1953 ਤੱਕ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਮਿਤ “ਲੈਂਡਰਾ” ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਲਗਭਗ 19,80,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਬਣਦੀ ਹੈ।

ਬਿਆਨ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 12 ਬਸੰਤ ਸਿੰਘ ਹੈ। ਉਹ ਲਾਂਦਰਾ ਦਾ ਇੱਕ ਖੇਤੀ ਵਿਗਿਆਨੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ 1920 ਵਿੱਚ ਲੈਂਡਰਾ ਦੇ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ “ਲੈਂਡਰਾ” ਸ਼ੈਫ-ਕਟਰ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। ਇਸ ‘ਤੇ “ਲੈਂਡਰਾ” ਸ਼ਬਦ ਉਕਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ, ਡਿਪੋਨੈਂਟ ਨੰਬਰ 13, ਵੀ ਲਾਂਡਰਾ ਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ 1920 ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ “ਲੈਂਡਰਾ” ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਫ-ਕਟਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲੈਂਡਰਾ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਅਤੇ ਮਾਮੂਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ।

ਬਿਆਨਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 14 ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੇਰਠ ਵਿੱਚ ਸਰਪੰਚ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਜੇ ਕਿਹਾ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ “ਲਾਂਦਰਾ” ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਸਰਪੰਚ ਸੀ। ਬਿਆਨਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 15 ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਵੀ ਮੇਰਠ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਹੁਕਮ ਚੰਦ, ਬਿਆਨਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 16 ਦਾ ਵੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ‘ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ‘ਚ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 1939 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ 1951 ਤੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹਨ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ “ਲਾਂਡਰਾ” ਨਾਮ ਸੀ ਜੋ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਅਤੇ ਸੰਨਜ਼ ਦੀਆਂ ਤੂੜੀ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਚਿੱਠੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਹਨ ਅਤੇ “ਲਾਂਡਰਾ” ਬ੍ਰਾਂਡ, “ਤੁਹਾਡਾ ‘ਲੈਂਡਰਾ’ ਟੋਕਾ,” ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅੱਠ ਐਫੀਡੇਵਿਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਹ ਜਿਆਦਾ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਬਨਵਾਰੀ ਲਾਲ ਪੀ ‘ਡਬਲਯੂ. 1 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਮਾਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਆਪਣੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਬਣਵਾਉਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਵਪਾਰਕ ਚਿੰਨ੍ਹ “ਨਾਨਰਾ” ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਉਸਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਛੋਟਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੂੜੀ ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੱਟਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਤੂੜੀ ਕੱਟਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨਾਮ “ਨਾਨਰਾ” ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ “ਨਾਨਰਾ” ਸ਼ਬਦ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ “ਲੈਂਡਰਾ” ਨੇ ਡਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਾਤਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ? ਰੰਗਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ. ਜੇ ਕਿ 1949 ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪੰਨਾ 97 ‘ਤੇ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ‘ਤੇ ਵੇਚਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.ਐੱਸ. 2 ਤੋਂ 4 ਜਦੋਂ ਜਿਹਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ।

ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲਾਂਦਰਾ ਇੱਕ ਅਣਜਾਣ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਉਤਪਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਤੂੜੀ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ “ਲਾਂਦਰਾ” ਸ਼ਬਦ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਅਤੇ “ਲੈਂਡਰਾ” ਸ਼ਬਦ ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਮੱਧ

ਭਾਰਤ ਤੱਕ ਵੀ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਦੇ ਮਾਲ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਦੇ ਮਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਲੋੜਾਂ ਟਰੇਡ ਮਾਰਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:

“6 (1) ਇੱਕ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ “ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਰਥਾਤ:

- (a)
- (b)
- (c)

(d) ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਬਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਲ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਸੰਦਰਭ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਭੂਗੋਲਿਕ ਨਾਮ ਜਾਂ ਉਪਨਾਮ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਫਿਰਕੇ, ਜਾਤ ਜਾਂ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ:

(e) ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਲੱਖਣ ਚਿੰਨ੍ਹ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਨਾਮ, ਹਸਤਾਖਰ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਬਦ, ਇਸਦੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਦੇ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰਜਿਸਟਰੀਕਰਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(2) ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਹਨਾਂ ਨਾਲ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਜਾਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਅਨੁਕੂਲਿਤ। ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਵਪਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਰਜਿਸਟਰੀਕਰਣ ਦੀ ਹੱਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਪਾਰਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ।

(3) ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਵਪਾਰਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ:

- (a) ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ, ਅਤੇ
- (b) ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ:-

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇੱਕ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ (ਜਾਂ ਤਾਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਹਿਸਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਪੂਰਵਜ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਅਸਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੋੜਾਂ ਜਾਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨਾਲ) ਉਸੇ ਸਮਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਫਰਵਰੀ 1937 ਦੇ 25th ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ, ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰਜਿਸਟਰੀਕਰਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਪਾਰਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ- ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੈਂਡਰਾ ਇੱਕ ਭੂਗੋਲਿਕ ਨਾਮ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਦੇ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦਾ ਮਾਲਕ ਕੇਰਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਮਾਲ ਤੋਂ ਵਪਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਪ੍ਰਾਵੀਸੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਿਤੀ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ 25 ਫਰਵਰੀ 1937 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਨਿਰੰਤਰ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰਜਿਸਟਰੀਕਰਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਪਾਰਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਉੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਹਨ। ਵਾਕਾਂਸ਼ ਅਤੇ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਫੈਲ ਗਈ ਹੈ। ਕੇਰਲੀ ਦੇ ਟਰੇਡ ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਸੱਤਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਪੰਨਾ 158 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਬਦ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਭੂਗੋਲਿਕ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਭੂਗੋਲਿਕ ਨਾਮ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਪਰ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ (ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਹੋਲਟ ਦੇ ਟੀ.ਐਮ. (1)। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪੰਨਾ 134 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: -

“ਸ਼ਬਦ 'ਭੂਗੋਲਿਕ ਨਾਮ' 'ਕਿਸੇ ਸਥਾਨ ਦੇ ਨਾਮ' ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਭੂਗੋਲਿਕ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ”

ਮਕਨੇਲੀਆ ਕੇਸ (2), ਜੋ ਕਿ 1888 ਦੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਧਾਤ ਆਯਾਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਕਈ ਥਾਵਾਂ 'ਮੈਗਨੇਲੀਆ' ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਮਾਲ ਦਾ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਸੀ। ਰਿਗਬੀ, ਐਲ.ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ:

“ਇਹ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮੈਗਨੋਲੀਆ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਧਾਰਾ 64 (ਈ) ਵਿੱਚ ‘ਭੂਗੋਲਿਕ ਨਾਮ’ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਨ, ‘ਮੈਗਨੋਲੀਆ’ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ, ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਾਡੇ ਨਿਰਣਾ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 64 (ਈ) ਵਿੱਚ ‘ਭੂਗੋਲਿਕ ਨਾਮ’ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਨੂੰ, ਆਮ ਤੌਰ ‘ਤੇ, ਇੰਨੀ ਵਿਆਪਕ ਵਿਆਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਆਮ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਭੂਗੋਲਿਕ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਸਥਾਨ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਤ੍ਹਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ”।

ਲਿਓਨਾਰਡ ਅਤੇ ਐਲਿਸ ਦੇ ਕੇਸ (3) ਵਿੱਚ, ‘ਵਿਲੱਖਣ’ ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ, ਫਰਾਈ ਐਲ.ਜੇ. ਨੇ ਇੱਕ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਬਾਕੀਆਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸਮਝਿਆ।

ਵਿਦਵਾਨ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ:-

“ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਬਦ ‘ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਲੱਖਣ’ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਨਿਰਮਾਣ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ”।

ਵੁੱਡ ਲੈਬਰਟ ਐਂਡ ਬਟਲਰ (1) ਵਿੱਚ, ‘ਬੀਟਨ’ ਸਿਗਰੇਟ, ਲਿੰਡਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਕੇਸ। ਐਲ.ਜੇ., ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਵਿਲੱਖਣ ਵਪਾਰਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਮਾਲ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਵਜੋਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਰਾਈ, ਐਲ.ਜੇ. ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਕੇਸ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ।

ਪੈਰੀ-ਡੇਵਿਸ ਵਿੱਚ. ਹਾਰਬਰਡ (2), ਲਾਰਡ ਹਾਲਸਬਰੀ ਨੇ ਫਰਾਈ, ਐਲ.ਜੇ. ਦੇ ਸਮਾਨ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿੱਤੀ, ‘ਵਿਲੱਖਣ’, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਭਾਵ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ- ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੇਖ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਗੁਣ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਵਿਲੱਖਣ ਹੈ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਉਸ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਹੈ”, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪੇਟੈਂਟ ਦਵਾਈ ਲਈ ‘ਪੇਨ-ਕਿਲਰ’ ਸ਼ਬਦ ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਲੱਖਣ ਸੀ।

ਮੈਂਟਗੋਮਰੀ ਬਨਾਮ ਥਾਮਸਨ (3) ਵਿੱਚ ‘ਸਟੇਨ ਏਲ’ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲਾਰਡ ਹੈਨਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ‘ਸਟੇਨ ਏਲ’, ਅਤੇ ‘ਸਟੇਨ ਐਲੇਸ’ ਦਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਾਮ ਸਿਰਫ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬੀਅਰ ਸਟੇਨ ‘ਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਐਲੇਸ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਸਟੋਨ ਵਿਖੇ ਏਲ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਉੱਥੇ ਨਾਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਿਰਮਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਏਲ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਗਲਾ ਕੇਸ ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਓਸਵੇਗੋ ਕੇਸ-ਨੈਸ਼ਨਲ ਸਟਾਰਚ ਕੰਪਨੀ (1) ਜੋ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਵਿਕਣ ਵਾਲੇ ਮੱਕੀ ਦੇ ਆਟੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਓਸਵੇਗੋ ਆਟੇ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਟਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਟਰੇਡ ਮਾਰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਓਸਵੇਗੋ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਓਸਵੇਗੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ 'ਓਸਵੇਗੋ' ਨਾਮ ਨੂੰ ਭੂਗੋਲਿਕ ਨਾਮ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਨਾਮ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮੱਕੀ ਦੇ ਆਟੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਲੱਖਣ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸ ਮੱਕੀ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਮੱਕੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪੰਨਾ 704 ਉੱਤੇ ਵਾਰਿੰਗਟਨ, ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ:

“ਸ਼ਬਦ ‘ਓਸਵੇਗੋ’ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮੱਕੀ ਦੇ ਆਟੇ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮੱਕੀ ਦੇ ਆਟੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ”। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ:

“... ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ‘ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ- ਜਿਸ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ‘ਤੇ ਉਸ ਨਾਮ ਵਾਲੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਨਹੀਂ-ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ”।

ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਫਿਗ ਸਰਬਤ ਕੰਪਨੀ ਕੇਸ (2) ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ “ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਸਾਈਰਨ ਫਿਗਸ” ਨੂੰ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਏਜੰਟਾਂ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਕੰਪਨੀ ਸੀ। ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 12 ਜਾਂ 13 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਾਲ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਵੇਚ ਰਹੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਨਾਮ ਬੋਤਲ ‘ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਇਸਤਿਹਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਅਤੇ ਵੇਚੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਨਾਮ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ। ਵਾਰਿੰਗਟਨ, ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ।

ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਫਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਓਸਵੇਗੋ ਕੇਸ (1) ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ ‘ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਓਸਵੇਗੋ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਉਲਝਣ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਫਲੈਚਰ ਮੋਲਟਨ ਐਲ.ਜੇ., ਆਯੋਜਿਤ:-

“ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਲੱਖਣਤਾ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨਾ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਭਾਵਿਕ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ”।

ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਪਾਰੀ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਖਾਸ ਮਾਲ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਜਿਸਟਰੀਕਰਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਉਸਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਹੀ ਖਿੱਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਇਹ ਦਿਖਾ ਕੇ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਨਾ 148 ‘ਤੇ ਫਲੈਚਰ ਮੇਲਟਨ, ਐਲ.ਜੇ. ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਟੈਸਟ ਦਿੱਤਾ:

“ਕੀ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੂਜੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਾਫ਼ੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਜਾਂ ਉਲਝਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗੀ? ਜੇਕਰ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਸ਼ਾਇਦ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਸੰਕੋਚ ਕਰੇਗੀ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਜਵਾਬ ਹੋਵੇ। ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਲੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੇ ਦੂਜੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਾਂ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ,

(2) (1908) 2 ਚ. 698

ਅਦਾਲਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ”।

“ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲਿਤ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਰੀਪਿਸਟਰਾ ਟੈਡ ਆਰਕਸ ਸਨ, ਜਿਸਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਆਰ.ਜੇ. ਲੀਅ, (1) ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਬੋਰਡਮੈਨ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਦਾ ਬੰਬੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਉਪਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਅੰਤ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਾਮ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਘੱਟ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਹੜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਵੇਚਿਆ ਸੀ। ਮਿਸ਼ਰਣ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ‘ਬੋਰਡਮੈਨਜ਼ ਮਿਸ਼ਰਣ’ ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਪੰਨਾ 463 ‘ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ:

“ਅੱਗੇ ਐਕਟ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲਿਤ; ਸਿਰਫ਼ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਦਾਖਲਾ ਜੋ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੱਜ ਨੂੰ ਉਸ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਵਿਲੱਖਣ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ‘ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ’ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਅਜਨਬੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਤਕ”।

ਪੰਨਾ 464 ‘ਤੇ ਹੈਮਿਲਟਨ, ਐਲਜੇ, ਨੇ ਕਿਹਾ:

“ਨਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਲੋਕ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾਵਾਂ ਜੋ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਨਾਮਾਂ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਵਿਲੱਖਣ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹੋਣ ਲਈ ਬਦਨਾਮ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਆਮ ਹਨ”।

ਟਰੇਡ ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਬਨਾਮ ਡਬਲਯੂ. ਐਂਡ ਜੀ ਡੂ ਕ੍ਰਾਸ (2), ਫਿਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਨਾ 637 ‘ਤੇ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ‘ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਖੇਤਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ “W&G” ਅੱਖਰਾਂ ਨੂੰ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ “ਲਿਵਰੇਨ” ਸੋਸਾਇਟੀ ਡੇਸ ਯੂਸੀਨੇਸ ਚਿਮਿਕਸ ਰੋਨ-ਪੋਲੋਕ (1) ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ “ਲਿਵਰੇਨ” ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਦੋ ਸ਼ਬਦਾਂ “ਲਿਵਰ” ਅਤੇ “ਆਇਰਨ” ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਰਜਿਸਟਰੀਕਰਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ‘ਤੇ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਸਬਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ “ਲਿਵਰੇਨ” ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਵਸਨੀਕ ਸੀ। ਜਿੱਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਫੈਕਟਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਲਕ ਦੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ “ਲਿਵਰੇਨ” ਇੱਕ ਭੂਗੋਲਿਕ ਸ਼ਬਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਇੱਕ ਖੋਜਿਆ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਰੋਮਰ, ਐਲ.ਜੇ. ਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਲਈ ਭੂਗੋਲਿਕ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਖੋਜਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਰ ਵਿਲਫ੍ਰੈਡ ਗ੍ਰੀਨ, ਐਮ.ਆਰ., ਨੇ ਪੰਨਾ 28 ਤੇ ਕਿਹਾ:

“ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕੋਲ ਉਹ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਗਲਤ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ, ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਸਾਬਕਾ ਪਰਿਕਲਪਨਾ, ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਦਾ ਨਾਮ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਅੱਖਰ ਦੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਵਾਈਆਂ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਦਵਾਈਆਂ ਦੇ ਨਾਮ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਿਲੱਖਣ ਸੀ”।

ਰੋਮਰ, ਐਲ.ਜੇ. ਨੇ ਪੰਨਾ 32 ‘ਤੇ ਕਿਹਾ:

“ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ, ਪੁੱਛਗਿੱਛ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘਿਣਾਉਣੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਹੈ,

ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਕਸਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ. ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕੇਸ ਬਾਰਡਰਲਾਈਨ ‘ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕੋਲ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਸ ਕੋਲ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਵੇਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਬਾਰਡਰਲਾਈਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਮ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ”।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਹ ਹੈ ਗਲਾਸਟਨਬਰੀ ਦਾ ਕੇਸ (1)। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਖੱਲ ਦੀ ਬਣੀ ਗਲਾਸਟਨਬਰੀ ਚੱਪਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ “ਗਲਾਸਟਨਬਰੀ” ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸੇ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਸਮਾਨ ਦਾ ਸੇਂਦਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਧਾਰ ‘ਤੇ ਇਸ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਭੂਗੋਲਿਕ ਨਾਮ ਸੀ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵੱਲ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਬੂਤ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਾ ਸਨ ਕਿ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਾਰਡ ਮੈਗਮ, ਐਲ ਸੀ ਨੇ ਪੰਨਾ 380 ‘ਤੇ ਕਿਹਾ:

“ਕੇਸ ਦੀ ਇਸ ਦੂਜੀ ਸ਼ਾਖਾ ‘ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਪਾਰਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਾਫ਼ੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਜਾਂ ਉਲਝਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੇ ਉਸ ਸਥਾਨ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕਰਦੇ, ਜਾਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਮਾਨ ਸਮਾਨ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰੇ।

ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਮਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਭੂਗੋਲਿਕ ਤੱਥ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦਾ ਮਾਲ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ”।

ਕਿਲੇਵੇਨ ਦੇ ਲਾਰਡ ਰਸਲ ਨੇ ਪੰਨਾ 384 ‘ਤੇ ਕਿਹਾ:

“ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ, ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜੇਕਰ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਦਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਬੂਤ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪੰਨਾ 386 ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਕਿਹਾ

“ਉਹਨਾਂ ਅਤੇ ਗਲਾਸਟਨਬਰੀ ਵਿੱਚ ਚੱਪਲਾਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਚੂਨ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ, ਰਜਿਸਟਰ ਉੱਤੇ ਇਸ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੁਆਰਾ, ਖਾਸ ਰੂਪ ਜਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਜਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਸਬੇ ਦੇ ਉਤਪਾਦ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਚਮੜੀ ਦੀਆਂ ਚੱਪਲਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ”।

ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸ਼ਬਦ “ਵਿਲੱਖਣ” ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨਾ – ਖਾਸ ਲੇਖ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਗੁਣਵੱਤਾ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। [ਪੈਰੀ-ਡੇਵਿਸ ਕੇਸ (1)] ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ [ਉਸਵੇਗੋ ਦੇ ਕੇਸ (2)] ਨਾਲੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫਲੈਚਰ ਮੋਲਟਨ, ਐਲ.ਜੇ., ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਫਿਗ ਸੀਰਪ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ (3) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਭਾਵਿਕ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਲੈਚਰ ਮੋਲਟਨ, ਐਲ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਟੈਸਟ ਇਹ ਸੀ: ਕੀ ਵਪਾਰਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੂਜੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਾਫ਼ੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਜਾਂ ਉਲਝਣ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ? ਜੇਕਰ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਪਿਛਲੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਅਜਨਬੀਆਂ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਆਯਾਤ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲਿਤ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੈਮਿਲਟਨ, ਐਲ.ਜੇ., ਨੇ ਪੀ. 464 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ in re R. J. Leoham (1). ਨਾਵਾਂ ਜੋ ਕਿ ਦੁਰਲੱਭ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਬਹੁਤ ਆਮ ਹਨ, ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਸਾਬਕਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਆਮ ਵੀ ਵਿਲੱਖਣ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਵਰਕਸ ਲਿਮਿਟੇਡ (2) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕਮਾਤਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਆਈ ਸੀ। ਉਥੇ ਵਪਾਰਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ "ਭਾਰਤ" ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਚਿੰਨ੍ਹ 25 ਫਰਵਰੀ 1937 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 6 (3) ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇ ਵਰਤੋਂਕਾਰ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੀ ਉਸ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਲਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਗਲਤ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਚਿੰਨ੍ਹ "ਭਾਰਤ" ਸਨ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ "ਇੰਡੀਆ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਦੁਆਰਾ ਵਿਲੱਖਣ ਬਣਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹਨ, ਅਤੇ ਡਬਲਯੂ ਐਂਡ ਜੀ ਡੂ ਕ੍ਰਾਸ ਦੇ ਕੇਸ (3), ਅਤੇ ਲਿਵਰਪੁਲ ਕੇਸ (4) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। "ਭਾਰਤ" ਸ਼ਬਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸ਼ਰਮ ਜਾਂ ਉਲਝਣ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਰਤ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਦੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਪੰਨਾ 427 'ਤੇ ਕਿਹਾ

"ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਭਾਰਤ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਭਾਰਤੀ ਮੂਲ ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ 'ਭਾਰਤੀ' ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸਦੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੂਗੋਲਿਕ ਨਾਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੱਖੇ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਟਰਾਂ ਦਾ ਹਰੇਕ ਭਾਰਤੀ ਨਿਰਮਾਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਹਨ, ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਘਰੇਲੂ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜੇਕਰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੱਖਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਭਾਰਤੀ ਨਿਰਮਾਤਾ ਆਪਣੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਤੌਰ ਤੇ ਭਾਰਤ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਪੱਖੇ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਲਝਣ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ"।

ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਸਥਾਨ 'ਲਾਂਦਰਾ' ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਮਾਮੂਲੀ ਜਿਹਾ ਪਿੰਡ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਫ ਤੂੜੀ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਗਨੇਲੀਆ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਲਾਂਦਰਾ ਇੱਕ ਭੂਗੋਲਿਕ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਤ੍ਹਾ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਉਲਝਣ ਜਾਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਕਸਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਦੇ ਮਾਲ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਸਥਾਨ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਮਾਲ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਗੋਸਾਈਂ ਨੇ ਉਪ ਧਾਰਾ 6 (3) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਅਰਥਾਂ ਲਈ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ 25 ਫਰਵਰੀ 1937 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿ ਇਹ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਭਾਰਤੀ ਪੱਖਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਲੈਂਡਰਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਭੂਗੋਲਿਕ ਨਾਮ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਦਾ ਸਬੂਤ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਵੇਕ ਹੈ, ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।

ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਵਿਚਕਾਰ ਸਿਰਫ ਝਗੜੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਵੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੰਡੀਅਨ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਵਰਕਸ ਲਿਮਟਿਡ ਕੇਸ (1), ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹਲਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ

ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਗਲਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਪਰੰਤੂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ।

ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੀ ਮਦਦ ਦੀ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Authenticated/vetted by: Jimpy Mittal Translator